

pútnický list

február 2018

aktuality a zaujímavosti pútnického turizmu na Slovensku

ZÁHORIE

MALACKY patria medzi historické pútnické miesta, ktorých história je spätá s pôsobením františkánskeho rádu v tomto meste. Počas ich pôsobenia sa v meste konali púte predovšetkým na františkánske sviatky napr. na sviatok Porciunkuly (2. 8.). Táto púť bola hojne navštevovaná i ľuďmi z okolitých dedín.

Kaplnka Svätých schodov

V Malackách môžete navštíviť Kaplnku Svätých schodov. Kaplnka Svätých schodov bola postavená na príkaz Pavla Pálfiho spolu s kláštorom. Sväté schody sú na svete troje. V Ríme sa nachádzajú pôvodné, po ktorých kráčal Kristus do Pilátovej siene. Kópie sa nachádzajú v Jeruzaleme a v Malackách. Schodov je dvadsaťsedem a sú v nich uložené relikvie svätých Detéria, Valentína a Blaženy. Celý komplex pozostáva z dvoch schodísk oddelených stenou a prepojených hornou plošinou. Po schodoch vľavo sa vystupuje nahor kolenačky. Pri tejto pobožnosti sa odriekajú modlitby a každý schod sa pred vstupom naň z úcty k relikviám pobožká. Po schodoch vpravo sa schádza nadol vzpriamene, nie sú v nich žiadne relikvie. Pravé schodisko nebolo v kaplnke vždy. Bolo postavené až pri veľkej rekonštrukcii tejto kaplnky v rokoch 1902 – 1903. Vybudovaním druhého schodiska vznikla hore plošina, cez ktorú sa dá prechádzať z jedného schodiska do druhého. Na plošine sa nachádzajú dva oltáre. Ľavý tvorí kríž s Ukrižovaným a sochami Panny Márie a svätého Jána po bokoch kríža. Pravý tvorí socha bičovaného a trníom korunovaného Krista. Tento oltár má názov Ecce homo – Ajhľa, človek.

Alojzom Veselým bol zamurovaný pri veľkej rekonštrukcii vchod do kaplnky z dvora a v kaplnke bol zakrytý novým oltárom. Aby bola kaplnka prístupná aj z nádvorja kostola, bol do nej prerazený nový vchod. Kaplnka Svätých schodov má veľkú návštevnosť aj vďaka odpustkom, ktoré tu môžu veriaci získať. Po prvýkrát bola možnosť získania plnomocných odpustkov Svätým schodom udelená pápežom Inocentom XI.. Predstavený kláštora Metod Gazdík sa postaral, aby sa tu dali získať odpustky až dodnes. Pápež Pius IX. potvrdil odpustky, o ktoré žiadal Metod Gazdík „na večné časy“.

Kaplnka Svätých schodov je otvorená denne vždy hodinu pred začiatkom svätej omše a počas jej trvania.

www.putnickemiesta.sk

PÚTNICKÉ MIESTA ZÁHORIE

Bazilika Sedembolestnej Panny Márie
Šaštín-Stráže

Borský Mikuláš

Malacky

Sološnica

Šaštín - Stráže

Kopčany (zaniknutá púť)

Kaplnka sv. Márie Magdalény
Borský Mikuláš

info o pútnických miestach na: www.putnickemiesta.sk

PÚTNICKÝMI CESTAMI ZÁHORIA

Pútnickými cestami do Šaštína a okolia

Okolím Šaštína vedie viacero pútnických ciest, ktoré spájajú miesta príbehu obrátenia grófa Imricha Czobora i úcty k Sedembolestnej Panny Márii. Z historických zápiskov vo farských kronikách napr. z Dolného Dubového, Špačiniec vieme, že zbožní dedinčania často pešo putovali z Trnavskej roviny do Šaštína. Oprašujúc túto históriu som spoznala aj zopár ľudí, ktorí si tieto púte ešte pamätajú a radi si na ne zaspomínali. S ich pomocou vznikla aj súčasná trasa pútnickej cesty do Šaštína, ktorá je schodná celoročne. Dĺžka je 70 km. Vychádza z Trnavy po Špačinskej ulici smerom na Malženice (cyklotrasa 2203) a neskôr, cca po 3 km, z tejto cesty odbočíme ku Špačinciam. Pokračujeme po Čerešňovej ulici do polí smerom k Dolnej Krupej. Prejdeme dedinou, krásnym parkom s kaštieľom rodiny Chotekovej (grófkou Henrieta bola známa pestovateľka ruží) a za dedinkou pri židovskom cintoríne odbočíme vľavo opäť do polí smerujúc do Biňoviec. Z Biňoviec sa po hlavnej ceste (č. 51) dostaneme do Trstína. Je to pomerne nebezpečný úsek (cca 1,5 km), kde treba zvýšiť opatrnosť a hodí sa tu aj reflexná vesta. Trstín je malebná dedinka s veľkou pútnickou históriou. Kostolík v Hájčku je zasvätený Sedembolestnej Panne Márii. Tu sa stretali peší pútnici zo širokého okolia a trávili tu noc. Odporúčame aj Vám spočinúť na tomto mieste, s krásnou kalváriou, neďalekou studničkou (pre ubytovanie odporúčam rodinný penzión Jeleň, alebo stan :), pútnický dom by mal v Trstíne vzniknúť v tomto roku). V okolí Trstína je čo obdivovať, preto, ak máte čas, zostaňte. Môžete navštíviť zručaninu kláštora sv. Kataríny Alexandrijskej pri Dechticiach, napiť sa z artézskej studne – prameň sv. Floriána (námestie v Dehticiach), či navštíviť jaskyňu Driny v Smoleniciach (časť Jahodník). Ďalší deň pokračuje trasa asfaltovou cyklotrasou č. 003 (približne 2 km) smerom na Bukovú, avšak pri Chmelíkovom mlyne odbočíme vľavo a po kamenistej ceste cez Bielu horu a chaty sa dostávame už k chatám a domom na Bukovej. Dá sa pokračovať po asfalte do dedinky, zdatnejší môžu odbočiť vľavo a peknou prírodou a neskôr pomerne strmým stúpaním a klesaním sa dostanú až ku Kostolu Navštívenia Panny Márie na Bukovej. Pôvodná pútnická cesta viedla cez obec Prievaly a pokračovala až ku Kaplnke sv. Márie Magdalény. Svedčia o tom viaceré prístenné kríže i miestne pomenovania. Vzhľadom na skutočnosť, že v súčasnosti tieto úseky spadajú do Vojenského obvodu Záhorie, nie je pôvodná pútnická cesta schodná a museli sme ju pozmeniť. Z Bukovej teda pokračujeme značenou turistickou cestou po zelenej a neskôr po žltej značke na bukovskú priehradu a odtiaľ po žltej do Plaveckého Petra. Z Plaveckého Petra sa neznáčenou, ale dobre spevnenou cestou dostaneme až k vojenskému pásmu (smer horáreň Olšáky). Pokračujeme pozdĺž neho k horárni Haluška. V dlhom pútnickom dni nás čaká záverečný úsek po asfaltovej ceste (cca 7 km) prechádzajúc už spomínaným vojenským obvodom. (pozn: tento priestor býva niekedy uzavretý. Aktuálne informácie o možnosti vstupu do VO Vám poskytne portál ministerstva obrany SR.) Na jeho konci vyjdeme do časti Mikulášov a odtiaľ je to už „na skok“ do Lakšárskej Novej Vsi. Miestny pán dekan s radosťou a porozumením prijíma na noc pútnikov, treba sa však dopredu ohlásiť. Ráno je na výber niekoľko ciest: skratka lesom – neoznačenou cestou; turisticky značená trasa – po modrej na chatu Lásek a potom po zelenej okolo Kaplnky Sedembolestnej Panny Márie; alebo môžete zvoliť pútnickú tradíciu a navštíviť Kaplnku sv. Márie Magdalény neďaleko Borského Mikuláša. (Cyklotrasa č. 5201) Pôvodnú kaplnku dal postaviť po svojom obrátení práve gróf Imrich Czobor, avšak zničili ju počas Rákocziho povstania. Súčasná klasicistická je cez rok zatvorená. Púť sa tu koná okolo sviatku sv. Magdalény (22. 7.) avšak miesto je tiché a krásne počas celého roku. Neďaleko, asi 1 km, je aj veľmi pekná osada Habány. Do Šaštína sa potom dostanete už len po asfaltovej ceste vedúcej z Borského Mikuláša.

Mária Prekopová

(pozn. spracovanú trasu s mapami nájdete na www.spojeneruky.sk)

INFO: Dvojdňová pešia púť s tematikou Pro Life z Trnavy do Šaštína v sprievode kňaza sa koná každoročne pri sviatku Sedembolestnej Panny Márie (15. september)

ODPORÚČAME:

Jednodňovú pútnickú trasu zo Senice do Šaštína, ktorá vedie cez Kaplnku sv. Márie Magdalény pri Borskom Mikuláši, nájdete aj v publikácii vydavateľstva Dajama: **Najkrajšie pútnické trasy.**

Bicyklová trasa z Trnavy do Národnej svätyne Šaštín-Stráže

Zo železničnej stanice v Trnave prejdeme nadchodom do parku pri hradbách a po cyklotrase v Bernolákovom sade a okolo trnavskej Kalvárie pokračujeme mihajúc starý cukrovar a pivovar. Trasa pokračuje pozdĺž toku Trnavky okolo strelnice. Pri strelnici končí asfalt a treba ísť po poľnej smerom na severovýchod, kým sa nenapojíme na cestu č. 1299 smerujúcu do Dolnej a Hornej Krupej. Po nej prídeme na križovatku pod Malé Karpaty na miesto zvané Prekážka. Spravíme esíčko vpravo a vľavo a pokračujeme po peknej lesnej asfaltke označenej turistickou značkou (žltá?) až práve k oplotenému objektu „Cerová“. Po tejto ceste je výborný prameň pitnej vody pri malej priehradke. Odporúčam si tu oddýchnuť. Na konci peknej asfaltky, cca 100 m pred objektom oplotených vĺl pokračujeme po turistickej značke doprava, je to strmák po lúke a kraji lesa a potom cez les. Je to cca 800 m do kopca (odporúčam tlačiť bicykle) a 2,5 km lesnou cestou. Lesná cesta končí na asfalte pri križi. Treba odbočiť vľavo. Po pár metroch miniete asfaltovú odbočku vľavo označenú ako cyklotrasu na Cerovú a taktiež po ľavej strane Horáreň „Suchánku“. Pokračujúc po

asfalte vyjdete z lesa pri kameňolome a pokračujúc prejdete popri vodnej nádrži Jablonica. Cesta vás dovedie až do Jablonice. Ideme stále smerom na Senicu po hlavnej ceste č. 51. V Jablonici je nebezpečný úsek za mostom do kopca, pozor na tiráky. Hlavnou cestou, ktorá má našťastie širokú krajinu prejdeme cca 3,5 km a odbočíme z nej doľava, na cestu č. 1152 smer „Pieskovňa“. Prejdeme ponad most nad riekou Myjava, a prídeme na T križovatku s malým ostrovčekom. Zabočíme doprava. Vchádzame do vojenského obvodu, kde nás bude strašiť nápis „nebezpečenstvo ohrozenia života“ (netreba sa báť, nachádzame sa na severnom okraji obvodu, na úrovni horárne a golfového ihriska, nik si tu nedovolí vystreliť), po pravej strane minieme horáreň a po 1000 m odbočíme z krásneho asfaltu na menej širokú doprava. Po ňom sa ide prakticky rovno až do Borského Petra a Mikuláša, čo je de facto jedna dedina. Po ceste v lese miniete zľava pieskovňu, potom po pravej plot za ktorým, je golfový areál, a taktiež po pravej značenú cyklo odbočku a miesto s lavičkou i obrazmi Panny Márie a Ježiša. V Borskom Petri je po trase pekná chalúpka zo slamenou strechou. V Borskom Mikuláši za kostolom treba odbočiť na Šaštín-Stráža cesta č. 1143 a rovno za nosom až k Šaštínskym vežiam.

páter Miroslav Hruška, OSPPE

Zostaňte a bdejte

naše/vaše pohľady na rôzne skutočnosti spojené s putovaním

V súvislosti s väčšími, známejšími pútnickými miestami, ako je aj napr. Šaštín, mi prichádza na um myšlienka bdenia.

Pešia púť z Trnavy do Šaštína je časovo krátka púť... cca 4 dni, 2 a pol dňa na ceste a potom deň-dva v Šaštíne.

Na tejto ceste často sprevádzam aj iných... sprevádzanie je aj odovzdávanie skúseností, poukázanie na dôležité a dnes je to: *zostaň, spočíň na svätom mieste, bdej.*

Pútnikom, ktorí idú so mnou hovorím, že osobitne mariánska púť je o návšteve dieťaťa v rodnom dome. Mama má veľa detí: má deti, ktoré žijú s ňou stále v jednej domácnosti, v spoločnom dome. Má deti, ktoré žijú na rôznych iných miestach. Tieto prichádzajú občas aj na návštevu. Ako však prebieha návšteva u mamy? Niekedy mám v Šaštíne pocit, že „decká sa dohnú len na obed“. Rýchlo, rýchlo... stihnúť modlitbu v bazilike, potom rýchlo von „chytiť dobré miesta pred bazilikou“, lebo už čoskoro začne hlavná omša a potom ešte rýchlo kúpiť dáky ten ruženec a hajde na autobus, ktorý „nepočká“. A „na koláč s kávou“ sa už takmer nikto nezdrží. ...a strácajú obaja: mama i dieťa.

Kde sa vytratilo bdenie a spočinutie? Nepotrebuje to? Nestáva sa z púte skôr akási náboženská procesia? A aký je vlastne ten kvalitatívny rozdiel?

V mysli hľadám odpovede... Napriek pohybu je púť časom zastavenia sa. Pútnické miesto je miesto milostí, požehnaní. Je to miesto, kde Boh čaká... čaká a má... len či my počkáme? Na niektoré ozaj „dobrotky“ je potrebné vyčkať... aj torta prichádza na stôl ako posledná. No bohužiaľ väčšina „putujúcich“ utečie, bez toho, aby to skutočné dobro púte prežili. Organizátori púti vo väčších pútnických miestach ponúkajú aj nočný program. Prečo? Prečo je noc na pútnickom mieste strávená bdením dôležitá?

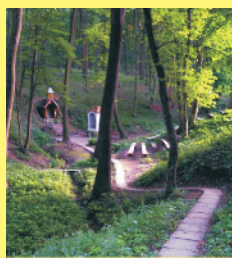
Mnohí ľudia zo Slovenska putujú do Medžugorja a strávia tam pár dní i noci... ale vieme vôbec bdieť doma? Vieme bdieť v Šaštíne, v Levoči? Z mojej osobnej skúsenosti musím povedať - nevieme. Na Levočskej hore si viac-menej postavíme stany, ale bazilika zostáva v noci takmer prázdna, Šaštín sa otriasa davmi sotva hodinku pred hlavnou svätou omšou...

Vrtajú mi v hlave tieto otázky, lebo viem, že ticho noci v bazilike je to najkrajšie. Akoby vtedy si ma „mama, otec“ najviac vyľúbil, vystíska a vybozkáva, šepkáme si tajomstvá... Noc spojená s adoráciou je pre mňa osobne na pútnickom mieste to najväčšie dobro a požehnanie. A tak odovzdávam túto skúsenosť aj Vám... **zostaňte, bdejte - uvidíte, pochopíte :**

„STRATENÉ“ PÚTNICKÉ MIESTA - DOJČ A UNÍN

z dubového dreva bezplatne zhotovil Juraj Holkovič z obce. Samotnú prípravu a organizáciu stavby kríža, ktorú finančne darom podporili občania z obce, viedol Peter Holán. Miesto kríža dopĺňa pamätná tabuľa na lomovom kameni. Nasledujúci rok bola osadená informačná tabuľa a mapa Veľkej Moravy. Na sviatok sv. Cyrila a Metoda sa koná púť od obce ku krížu. V obci Dojč je živá tradícia, podľa ktorej predkov obce krstili samotní sv. Cyril a Metod pri príchode na Veľkú Moravu. Vyjadruje to aj pamätná tabuľa na Kaplnke Najsvätejšej Trojice. Dalším prejavom úcty k tejto tradícii bolo práve postavenie kríža, ktoré iniciovali archeológ Rudolf Klamík a kňaz Anton Hrebík. Samotným podnetom pre túto myšlienku bol nález rovnoramenného oloveného krížika z veľkomoravského obdobia v roku 2009 v poli pri obci.

Text a fotografia: www.kriz.epocha.sk

UNÍN – Hostečná Studnička – Miestnymi ľuďmi veľmi obľúbené pútnické miesto. Od nepamäti si sem ľudia chodievali po liečivú vodu z prameňa, pričom práve druh ochorenia, na ktoré mala mať studnička blahodárne účinky, jej dal názov. Človek nemusí byť ani veriaci, aby si ho toto tiché a tajuplné miesto uprostred lesov Chvojnickej pahorkatiny získalo. Drevená kaplnka so sochou Panny Márie, ktorá bola postavená vďaka za uzdravenie v roku 2001 a tu prameniaca výborná pitná voda, vám ostane ešte aj dlho po návšteve v živej pamäti. Príďte si sem posediť na lavičkách, rozjímať, osviežiť telo i ducha a príjemne si oddýchnuť. Hostečná studnička je dostupná peši alebo horským bicyklom po lesných cestách z obcí Unín a Koválov. V jej okolí sú bohaté možnosti na turistiku v lesoch Chvojnickej pahorkatiny, neďaleko od studničky sa dá navštíviť aj hradisko na Zámčisku.

Text a fotografia: www.poskalicku.sk

Cerová časť Rozbehy – veterná elektrárňa a rozhľadňa, Holíč – múzeum keramiky a veterný mlyn, Skalica – Pamiatková zóna, Záhorské múzeum a Baťov kanál, Brezová pod Bradlom – Mohyla M. R. Štefánika, Košariská – múzeum M. R. Štefánika, Unín – rozhľadňa Lipka, Rybky – Miléniový kríž, Stupava – Biofarma príroda, Sekule – Trojštátie, Prievaly – pivovar, Smrdáky – kúpele, Kostolište – Pamätná izba M. Benku, Hlboké – Pamätná izba Jozefa Miloslava Hurbana, Borský Mikuláš – Rodný dom a múzeum Jána Hollého, Sekule – múzeum, Hradište pod Vrátnom – vodný mlyn, Plavecký Peter – Pamiatková rezervácia.

Zaujímavosti

HRADY, ZÁMKY, KAŠTIELE

kaštieľ a múzeum, Jablonica – kaštieľ, Sobotište – kaštieľ a múzeum, Senica – kaštieľ a múzeum, Moravský Svätý Ján – kaštieľ, Rohov – kaštieľ,

Kopčany – Kostol sv. Margity Antiochijskej, Skalica – Rotunda sv. Juraja a káner sv. Anny, Radošovce – Kostol Narodenia Panny Márie a Kaplnka sv. Stanislava, Petrova Ves – Kostol sv. Ducha, Láb – Kostol Všetkých svätých, Plavecký Mikuláš – Kostol sv. Mikuláša a Kostol sv. Floriána, Plavecký Štvrtok – Kostol Nanebovzatej Panny Márie, Dojč – Kostol Všetkých svätých, Kúty – Kostol sv. Jozefa.

SAKRÁLNE SKVOSTY

Pred rokom ste prišli ako reholné spoločenstvo do Šaštína a prevzali ste zodpovednosť za správu baziliky. Čo Vás v Šaštíne po príchode prekvapilo? Oslovil Vás Šaštín niečím novým a nepoznaným?

Prvý pocit, ktorý sa mi vynára je to, že som sa vôbec necítil ako v cudzom prostredí. Hoci som do útrobov kláštora vstúpil po prvýkrát v živote, cítil som sa skutočne ako doma. Určite k tomu prispela aj architektúra kláštora, rozmiestnenie chodieb, izieb, všetko typicky pavlínske. Silným momentom bolo stretnutie so Sedembolestnou. Nikdy predtým som si neuvedomil, aká je krásna, aký pokoj vyžaruje z jej tváre.

Kolkí reholníci tu pôsobíte a v akých činnostiach?

Počas prvého roka sme boli poväčšine štyria. Od 1. marca sa k nám pridáva piaty spolubrat, ktorý si doposiaľ „odskakoval“ do Krakova dokončovať štúdiá.

Pavlní vybudovali/postavili túto baziliku, nachádzajú sa tu aj hroby Vašich bratov reholníkov. Vy tu žijete v bratskej komunite... Čo pre Vás predstavuje kňazstvo, reholný život a komunita žitá na pútnickom mieste?

Kňazstvo a reholný život je pre mňa osobne o delení sa s tým, čo mi Boh dal. Je to o radostnom ohlasovaní evanjelia o zdieľaní sa s tým, čo všetko Boh spravil a stále robí v mojom živote. Práve život v komunite mi pomáha hlbšie prežívať to, že kresťanstvo je o spoločenstve, v ktorom aj keď sú všetci iní a rôzni, spája ich tá istá láska, tá istá služba, ten istý cieľ. So životom na pútnických miestach máme všetci pavlní nejakú skúsenosť. Aj počas našej formácie je určený čas na spoznávanie tejto našej charizmy, podieľame sa na službách na takýchto miestach, mnohí sme mali možnosť na rôznych pútnických miestach žiť a pracovať. Čo som som si ja osobne viac uvedomil v Šaštíne bolo to, že Boh postavil nás pavlínov, hlboko zakorenených v kontemplácii Boha osamote, do služby tisícim pútníkov. Taká bola Božia vôľa a takto ju mi pavlní nanovo odkryvame. Žiť pustovníckym životom a nechávať si čas na vchádzanie do svojej osobnej pustovne, ale pri tom všetkom nechať sa viesť Duchom Svätým a veľmi rozlišovať, kedy otvoriť svoje brány druhému človeku. Šaštín mi to každodenne pripomína. Nedá sa jedno bez druhého. Nedá sa byť apoštolsky činným bez toho, aby som trval pri Bohu v tichu a samote. Keby som z druhej strany žil iba komunitatívne, tak by som potláčal v sebe Ducha, ktorý mi privádza tie zástupy ľudí. Veriacich i neveriacich. Pútníkov aj čistých turistov. A tak každý večer ma Boh alebo usvedčuje z toho, že sa mi to nepodarilo, alebo potvrdzuje, že sa to dá.

Šaštín zažil významnú zmenu. Odišli saleziáni, ktorých dominantou je starostlivosť o mládež a prišli pavlní, rehoľa pustovníkov, mariánska rehoľa... Čo ponúka Šaštín ako pútnické miesto v súčasnosti? Ako a čo sa zmenilo Vaším príchodom a odchodom saleziánov.

Osobne je mi to veľmi ťažko hodnotiť, nakoľko neviem, ako Šaštín fungoval predtým. Keď som tu každý deň, nemám pocit, že by sa to nejak radikálne menilo. Odvážne vstupujem do toho, čo bolo rozbehnuté už saleziánmi a len tam vkladáme to, čo je nám blízke a úplne prirodzené. Považujem to za veľký dar, že Boh nás všetkých mení a stále viac si všimame dobro, ktoré tu bolo zasiat. Niektoré veci sa prirodzene zmenili, tým, že tu nie je škola a internát, tak kláštor je k dispozícii na rôzne akcie, pobyty, duchovné cvičenia. Saleziáni tú možnosť nemali. Preto mali podstatne ťažšie to všetko zosúladiť. Niektoré veci si neviem ani predstaviť. Ako vám napríklad počas celého dňa po chodbách dupoce 120 žiakov, zvoní vám zvonček a vy musíte pracovať, pripravovať sa, modliť sa, venovať sa pútnikom, sprevádzať skupiny. Veľmi ich za to obdivujem.

Čo bolo v uplynulom prvom roku pre Vás najťažšie a čo naopak najľahšie?

Najťažší bol ten nával práce a povinností. To množstvo púti, ktoré bolo treba pripravovať niekoľko mesiacov popredu. Prišli sme vo Veľkom pôste a už po Veľkej noci boli púte, ktoré sme pripravovali súbežne. Kalendár, ktorý sa zo dňa na deň

zapíňal a ja som už nestíhal sledovať, kedy mám aké stretnutie. Najľahšie bolo pre mňa to, že som tu v Šaštíne stretol množstvo obetavých ľudí, ktorí nás veľmi srdečne prijali medzi seba a veľmi ochotne nám pomáhali vo všetkom. Sú to predovšetkým naši zamestnanci, ktorých prácu mnohokrát nevidno, ale ja môžem s celou istotou povedať, že sú po Panne Márii druhou najdôležitejšou súčasťou tohto miesta. Panna Mária robí veci nemožné na počkanie, naši spolupracovníci do troch hodín, ale tiež sa zlepšujú. Ďalšou veľkou oporou sú farníci, dobrovoľníci, pútníci a rôzne modlitebné spoločenstvá, ktoré sa za nás modlia.

Osobne vnímam Šaštín, ako miesto skôr „zaspaté“ než dynamické. Svojím vzhľadom mi skôr pripomína dedinu než mesto, a to v oboch pohľadoch v kladnom i zápornom: možno väčšia ľudská spolupatričnosť a menšia anonymita a na druhej strane menej kultúrnych, spoločenských aktivít, služieb pre verejnosť...

Čo vnímate ako potrebné uskutočňovať na tomto mieste. Aké sú v súčasnosti priority rozvoja tohto pútnického miesta?

Keď sme nad touto otázkou rozmýšľali, tak sme sa všetci zhodli, že Šaštín sa musí stať miestom ustavičnej modlitby. S modlitbou sme začali hneď po našom príchode a povedali sme si, že keď Panna Mária má pre nás stále otvorené srdce, tak aj my chceme byť pri nej. Niekedy sme sami, niekedy sa k nám pridávajú dvaja alebo traja, ale stále viac je tých chvíľ, kedy sme viacerí.

Ským na rozvoji spolupracujete? (diecéza, kraj, samospráva, iné)

Byť duchovným centrom národa nie je jednoduché a tak sa našou prioritou stáva zapojiť do obnovy Šaštína všetkých. Spolupráca so samosprávou je veľmi dobrá. Rovnako so strany Bratislavskej arcidiecézy vidím, že sa snažia robiť veľa, aby nám pomohli. Čo sa týka spolupráce s krajom, tak to doposiaľ nefungovalo vôbec. Žiaľ je to smutné, ale je to pravda, pred ktorou si netreba zatvárať oči. Všetko však vyzerá na to, že sa to v blízkej budúcnosti diametrálne zmení a aj predstavitelia Trnavského kraja budú vnímať Šaštín ako významné miesto pre ľudský aj duchovný rozvoj svojich občanov.

Sedembolestná Panna Mária je patrónkou Slovenska. Čo vlastne táto skutočnosť pre nás ako národ, podľa Vás znamená?

Musím sa priznať, že odpoveď na túto otázku sám v sebe ešte len hľadám.

Vieme, že návštevnosť Šaštína (ale aj iných pútnických miest) má klesajúcu tendenciu. Vaše prvotné prieskumy tiež odhalili nie práve pozitívne informácie. Čo si myslíte, že spôsobilo/spôsobuje tento stav? Čo môže, podľa Vás, pomôcť oživiť putovanie na Slovensku?

Áno, keď sa pozrieme na čísla, tak počty pútníkov klesajú. Nevieť dostatočne zhodnotiť, čo to spôsobuje. Možno je to aj naše pohodlie, ktoré nás nemotivuje k tomu, aby sme putovali. Uvedomujem si, že veľkou prekážkou v odkrytí krásy putovania je aj to, že ako kresťania sa stále musíme vzdelávať vo viere, žiť intenzívny duchovný život, rozjímať nad Božím slovom. Ak toto chýba, tak nám potom nezapadá všetko do seba. Máme problém s tým, aby sme vôbec zosúladiť svoje názory, pohľady a rozhodnutia z evanjeliom a nie ešte to, aby sme uvideli Krista, ktorý naprieč celým evanjeliom putuje. Ďalším veľkým problémom je stagnujúca horlivosť nás kňazov. Púte sa vo farnostiach už takmer vôbec neorganizujú, ak sa už niekam ide tak je podstatnejšie vidieť iné pamiatky a zostať dlhšie na pútnickom mieste je luxus, ktorý si nemôžu dovoliť. Z našej strany je to aj chýbajúca infraštruktúra, pútnikom chýbajú základné služby, parkovisko, WC, stravovacie zariadenia a iné služby. A aj pútníci sú dnes už náročnejší. Ďalej je potrebné, aby sme im z našej strany ponúkli náš čas, priestor na svedčenie duchovný rozhovor. Podstatné je to, že sa s tým dá niečo robiť. Treba začať od tej veci, ktorú môže každý z nás nejak ovplyvniť.

Veľká vďaka za rozhovor

POZVANIE

pre jednotlivcov i pútnické miesta

VSTÚPTE do Asociácie pútnických organizácií a prispejte k rozvoju, obnove a osvete putovania na Slovensku. Získate podporu a spoluprácu organizácií, ktoré pôsobia v oblasti pútnictva, dobrovoľníkov, rozšírite si prístup k informáciám, možnosť prezentácie aktivít napr. na veľtrhoch, internete, FB...

Pútnický list vydáva Asociácia pútnických organizácií.

Texty pripravili: Mgr. Mária Prekopová, Miroslav Hruška, OSPPE, František Turanský, Mgr. Žaneta Šušolíkova

Fotografie: František Turanský, Ing. Vladimír Šušolík • Grafické spracovanie: Alfa a Omega, s.r.o.

Svoje postrehy, rady a pripomienky posielajte na adresu: putnickiemiesta@gmail.com

Asociácia pútnických organizácií, Farský úrad, 913 31 Skalka nad Váhom I/41

NEPREDAJNÉ, VOĽNE ŠÍRITEĽNÉ